

Plan voor Nederlandse kaskrakers

Dit najaar komt de overheid met maatregelen om de Nederlandse film te stimuleren. Hoe groot is de kans van slagen?

LINDA VAN WIJK

Ondanks veel talent en artistieke prijzen, stelt de Nederlandse filmindustrie commercieel gezien niet veel voor. Het aantal per jaar geproduceerde films ligt al tijden onder de twintig, de sector wordt zwaar gesubsidieerd en de filmopbrengsten zijn lager dan in de jaren zeventig en tachtig. Investeerders zijn daarom niet bereid geld in de Nederlandse film te steken.

Om hier verandering in te brengen, komt de overheid dit najaar met een pakket stimuleringsmaatregelen. De ministeries van Economische Zaken en Financiën hebben de handen ineengeslagen met als resultaat het project Film Investeerders Nederland (Fine). De bedoeling is dat Fine vraag naar en aanbod van particulier kapitaal bij elkaar brengt. Fiscale maatregelen moeten investeerders verleiden geld in de Nederlandse film te steken. Investeerders mogen voortaan 75 procent van hun investering van de belasting aftrekken. Bovendien bemiddelt Fine alleen voor 'publiekgerichte films met commerciële potentie'.

De bedoeling van het project is dat meer geld in de Nederlandse film wordt geïnvesteerd, waardoor meer

commerciële en publiekgerichte films geproduceerd worden. Dat zorgt weer voor continuïteit, waardoor investeringsrisico's gespreid kunnen worden. Volgens de initiatiefnemers moet Fine met een startkapitaal van 12,5 miljoen gulden in staat zijn de huidige sectoromzet van vijftig miljoen gulden in vijf jaar tijd te verdubbelen.

Winstperspectief

Het is echter de vraag of de maatregelen de filmsector de gewenste impuls geven. Voor sponsors mogen de fiscale maatregelen aantrekkelijk zijn, voor beleggers ligt dat anders. Zij letten alleen op het rendement: zonder winstperspectief investeren zij hun geld elders. De 'publiekgerichte, commerciële film' waar Fine

mee schermt, is een genre dat op dit moment in Nederland nauwelijks bestaat.

Frans Afman, directeur van het Nederlands Film Festival, draagt het plan weliswaar een warm hart toe, maar is tevens sceptisch over de kans van slagen. Afman adviseert banken al jaren over filmfinanciering. De Nederlandse film is volgens hem geen commercieel product en zal dat ook niet gauw

landse taal. 'Als een investeerder al een Nederlandse film wil financieren, zal dat eerder uit liefdebejag zijn dan uit winstbejag.' Banken die de internationale kaskrakers financieren willen in de regel vooraf garanties zien, bijvoorbeeld door de verkoop van films aan het buitenland. Afman: 'En de potentie van de Nederlandstalige bioscoopfilm in het buitenland is nu eenmaal erg klein.'

'Als een investeerder al een Nederlandse film wil financieren, zal dat eerder uit liefdebejag zijn dan uit winstbejag'

worden, al was het alleen maar door de beperkte thuismarkt en de Neder-

Ate de Jong, producent van onder meer de commerciële, Engelstalige film *Left Luggage*, is het met Afman eens: 'Het overgrote deel van de Nederlandse films maakt geen winst. Wij hebben onze investeerders van *Left Luggage* benaderd met een realistische schatting, namelijk dat we quitte hopen te spelen. Het ziet er naar uit dat dat gaat lukken.'

Laurens Geels, producent van Oscar-winnaar *Karakter*, verwacht ook geen wonderen van het initiatief. 'De hoeveelheid geld om films te maken wordt in elk geval groter en dat is altijd goed. Het schept ruimte voor vernieuwing en stimuleert het maken van commerciële films. Per project zal wel de rendementsverwachting aan de investeerders duidelijk gemaakt moeten worden. Maar dat gebeurt ook nu al: investeerders willen ook nu weten waar ze hun geld in stoppen en of ze daar nog iets van terug zien. Wat dat betreft verandert er niets.'

Zeldzaam Nederlandstalig succes: Oscarwinnaar 'Karakter'

Kies een magere partner

Zuinigheid. De eigenschap is niet chic, maar wel erg profijtelijk. Vandaar dat spaarzaamheid, ondanks het benepen imago, vele aanhangers heeft. Je schamen hoeft tegenwoordig niet meer, want je kunt altijd zeggen dat je het 'voor het milieu doet'. Wie desondanks geloofsgenoten nodig heeft, kan zich wenden tot de Stichting Zuinigheid met Stijl.

Deze stichting, die de sobere levensstijl promoot, bundelde onlangs de 28 nummers van de veel geprezen én verguisde *Vrekkenkrant*. Dit 'vakblad voor de spaarzame kant van Nederland' verscheen gedurende vijf jaar, van 1992 tot 1997. De

gebundelde versie, plus een 1.700 woorden tellende index, kost dertig piek, dus slechts 1,07 gulden per aflevering. De uitgave is overigens ook een aanrader voor al diegenen die wars zijn van zuinigheid. De gepubliceerde bespaartips, grotendeels afkomstig van eigen leden, bieden een onbetaalbaar kijkje in onze ware nationale aard. Luister en huiver.

De voor een vrek mooiste tips zijn natuurlijk gratis en voor niets. Kaft schoolboeken

dus met folders van artikelen van bekende merken. Het kost niets en is origineel. De tuin verrijk je kosteloos met in parken en plantsoenen gevonden zaailingen van bomen en struiken (die worden toch verwijderd). En je vakantie wordt goedkoop door je woning tijdelijk te ruilen. Ook hergebruik van artikelen kan prima door de vrekkenbeugel. Doe dus meer met je kalender. Het jaar 1999 is immers identiek aan 2010, 2021, 2027 en 2038. Gooi verder gebruikte vloerbedekking nooit zomaar weg. Van de nette stukken onder kasten, banken en tafels snij je tapijttegels. Leuk voor een zolderkamertje. Een waterdoorlatende vaas ten slotte, lap je op door hem van binnen met een laagje nagellak (uit de aanbieding) te bestrijken.

De auto gaat natuurlijk weg. En als dat echt niet kan, rij dan sloom, want een zogenaamd 'sportieve rijstijl' kost tien tot zestien procent meer brandstof. Fietsen en lopen zijn uiteraard het goedkoopst. Maak ook een spaarpotje, met 'uitgespaard benzinegeld'. Elke keer wanneer je de auto laat staan, vul je het bij. Met dat geld doe je iets leuks. Daarvoor heb je zeeën van tijd, want natuurlijk gaat ook de televisie weg. Naast het hebben van veel vrije avonden bespaar je daarmee kijkgeld, elektriciteitskosten en het abonnement op de televisiegids. Iemand die dagelijks met de trein reist, kan trouwens ook zonder abonnement op een krant. In elke

coupé vind je gebruikte, doch verse exemplaren.

Veel vrekentips betreffen eten en drinken (alsof Hollanders daarop niet reeds tot op het bot bezuinigen). Goedkoop is de boterham met tevredenheid, die is 'belegd' met alleen margarine. Onverbeterlijke snoepers kopen hun chocola in de aanbieding na Sinterklaas. Ze kiezen daarnaast een kleine, magere partner. Die eet minder, valt in de voordelige kledingmaten en heeft slechts een kleine behuizing nodig. Het is nog beter om ook de partner tot vrek te maken. Wil hij niet? Geef hem dan alles wat je zelf uitspaart. Dan blijft het toch in de familie.

Maar zelfs de *Vrekkenkrant* kent grenzen. Zo werd de redactie ooit verblijd met een tip van een Drentse vrouw, die beweerde jaarlijks slechts vijftig gulden aan eten te besteden. Haar advies: koop grote zakken duivenvoer, verwijder takjes en steentjes en zet het steeds voor tien dagen tegelijk in de week. Kook de ingrediënten de dag erna en bewaar de maaltijden in porties in de vriezer. Verder was er een anonieme brief... Hè bah! Lees dat zelf maar. Als het even kan natuurlijk in de geleende *Vrekkenkrant* van de burens.

Erica Verdegaal

In de tweewekelijkse rubriek De Knip schrijft financieel journalist Erica Verdegaal over personal finance.

DE KNIP